

Винахід відноситься до області медицини, зокрема до курортології і фізіотерапії і може бути використаний для лікування патологій шлунково-кишкового тракту як антацидний засіб.

Відомий спосіб одержання крупнокристалічної повареної солі, включаючий циркуляцію росолу по замкнутому контуру, послідовно проходячому операції очистки, підігріву росолу, випаровування під вакуумом, утворення зародків кристалів, ріст кристалів у завислому шарі при підвищеній температурі, відвід маточника, який відрізняється тим, що з ціллю інтенсифікації процесу кристалізації і підвищення якості повареної солі за рахунок збільшення кількості частинок солі з розміром більше 1,0мм, температуру нижньої частини завислого шару піддержують в діапазоні 30 - 40°C, а в верхній частині 70 - 80°C, при цьому швидкість подачі росолу в нижню частину завислого шару підтримують 0,05 - 0,07, а в верхній частині 0,01 - 0,02м/с [1].

Однак цей спосіб складний в виконанні і потребує підвищеної температури 70 - 80°C, яка знижує кількість гідрокарбонатів в мінеральній воді і знижує його лікувальні властивості.

Найбільш близьким до заявленого способу є спосіб одержання сухого концентрату із ропи і лікувальної грізлі шляхом видалення вільної води без термічної дії [2].

Але цей спосіб затяжний, не зручний у використанні і затримує вихід кінцевої продукції.

Завдання винаходу - скорочення термінів одержання сухої солі мінеральної води при одночасному збереженні лікувальних властивостей, тобто макроелементного складу в тому числі гідрокарбонатів до 50%.

Поставлене завдання досягається таким чином, що високомінералізовану, гідрокарбонатну натрієву мінеральну воду, розміщують в плоскій ємності і висушування проводять при 37 - 50°C до зниження вмісту вологи в продукті менше 0,05%.

Отже заявлений спосіб відповідає критеріям "новизна" та "суттєві відмінності".

Винахід здійснюється наступним чином.

Приклад. Високомінералізовану гідрокарбонатну, натрієву мінеральну воду "Пасіка" Закарпатської області розміщують в плоский посуд або кристалізатори і випарюють при температурному режимі 37 - 50°C.

Висушування проводять до зниження вмісту вологи в продукті менше 0,05%.

Випробування методу проводили при різних температурних режимах. Дані дослідження різних режимів висушування приведені в таблиці.

Із приведених даних видно, що сіль мінеральної води, одержана при 37 - 50°C містить більше 50% HCO_3 , що зберігає лікувальні властивості мінеральної води і буферну ємність, а вмістом CO_3 наближається до показника, одержаного при висушуванні в природних умовах. При цьому процес одержання солі досягається швидше в 2 рази в порівнянні з природним висушуванням.

Одержана сіль мінеральної води при температурі 90 - 100°C втрачає лікувальні властивості із-за зниження вмісту гідрокарбонатів в сухому залишку.

Винахід може бути використаний в лікувальних і профілактичних цілях як антацидний засіб при захворюваннях шлунково-кишкового тракту, бо не потребує прив'язаності до джерела,

легко транспортується і не потребує громіздкої тари, що дає можливість використовувати його на більшій території і відстані, має довгий строк зберігання, зручний у використанні.

Об'єкт, який підлягає дослідженню	HCO_3 в г/л	CO_3 в г/л	
Цільна мінеральна вода "Пасіка"	14,6	не знайд.	
Сіль одержана в природних умовах при 20-22 °C	9,5	5,1	
Сіль одержана при 37-50°C	7,8	6,3	
Сіль одержана при 70-80°C на водяній бані	7,5	6,8	
Сіль одержана при 90-100°C на водяній бані	5,0	8,9	